

# РЕШЕНИЕ

№ 5550

гр. София, 04.10.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева**

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов  
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5416** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 09.04.2021г. по НАХД № 3163/2020г. на СРС, НО, 114-ти състав е отменено Наказателно постановление (НП) № 42-0001905 от 08.11.2019г., издадено от Началник ОО „АА“ – [населено място], с което на О. Д. Й. с ЕГН [ЕГН] за нарушение на чл. 8, §6, второ тире, изр. 1 от Регламент 561/06 във вр. с чл. 4, б. „з“ и чл. 78, ал.1, т.1 от Закона за автомобилните превози е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 1000 лева.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от Директора на Регионална Дирекция „Автомобилна Администрация“ - С. с оплаквания за неправилност и незаконосъобразност поради нарушение на материалния закон. Излагат се доводи, че в издаденото НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 43 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – О. Д. Й., редовно призован, не се представлява.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна и решението на СРС следва да се отмени.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна.

От фактическа страна СРС е посочил в решението, че при извършена проверка на 23.10.2019г. около 14.55 часа в [населено място], на [улица], на около 500 метра след бензиностанция „О.“ по посока изход от [населено място], било установено, че като водач на специален автомобил, марка „М. ТГМ 18.280“ N3 с рег. [рег.номер на МПС], собственост на фирма [фирма], ЕИК[ЕИК], О. Й. извършвал обществен превоз на товари от [улица]до[жк]видно от пътен лист № 482094 от 23.10.2019г. с удостоверение на ППС за обществен превоз на товари на територията на Република България валиден до 08.05.2026г. При проверката било констатирано въз основа на разпечатка от дигитална карта на водача №000000000036МЕ000, валидна до 16.06.2023г. за периода от 07.20 часа на 07.10.2019г. до 07.20 часа на 20.10.2019г., че водачът няма нормална седмична почивка от най-малко 45 последователни часа за период от 2 седмици. Въз основа на установеното било издадено обжалваното наказателно постановление, с което на О. Й. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 8, парагр. 6, второ тире, изр. 1 от Регламент 561/06 във връзка с чл. 4, буква „з“ и чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗАвПр.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че при издаването на АУАН и обжалваното наказателно постановление са допуснати съществени процесуални нарушения на изискванията на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, а именно не е посочена по достатъчно ясен и непротиворечив начин датата и мястото на извършване на нарушението. Въз основа на изложеното, приемайки че съществено е ограничено правото на защита на наказаното лице, СРС е отменил обжалваното НП.

Тези изводи не се споделят от настоящата касационна инстанция.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, парагр. 6, второ тире, изр. 1 от Регламент 561/2006 ЕО, през всеки две последователни седмици водачът ползва поне една нормална седмична почивка и една намалена седмична почивка от поне 24 часа. Намалението обаче се компенсира с равностоен период на почивка, ползван без прекъсване преди края на третата седмица след въпросната седмица.

По отношение на датата на нарушението, настоящият състав счита, че в конкретния случай става въпрос за продължавано нарушение, извършено чрез бездействие, което е констатирано с дигитална карта на водача №000000000036МЕ000, валидна до 16.06.2023г. В НП е изрично записано, че нарушението е извършено в периода от 07.20 часа на 07.10.2019г. до 07.20 часа на 20.10.2019г., като същото е формално, изразяващо се в бездействие, а именно водачът не е ползвал поне една нормална седмична почивка и една намалена седмична почивка от поне 24 часа. Поради това не са налице приетите от СРС нарушения на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, обуславящи според съда отмяна на атакуваното НП.

Следва да се посочи, че СРС не е изложил никакви констатации въз основа на какви доказателства е установил изложената в решението фактическа обстановка, а се е задоволил дословно да възпроизведе съдържанието на обжалваното НП. Въззивният съд следва да провери изцяло правилността на наказателното постановление

независимо от основанията, посочени от страните, като разгледа, обсъди и изложи в решението си мотиви относно приетата за установена фактическа обстановка, както и допуснато ли е описаното в наказателното постановление нарушение, извършено ли е от въззивния жалбоподател, правилно ли е определена санкцията и спазена ли е процедурата по издаване на НП. В случая липсват мотиви относно извършената преценка на събраните по делото доказателства и посочване на кои факти и обстоятелства съдът е приел за установени и въз основа на кои доказателствени материали. Формалното излагане на мотиви, които не се основават на преценка на събрания доказателствен материал и на обсъждане на релевантните за наличието на съставомерни деяния факти и обстоятелства по повдигнатото административно обвинение, следва да бъде приравнено на липса на изискуемите се от закона мотиви към съдебния акт. Съдът е дължал произнасяне по съществото на спора, каквото в случая липсва. Като не го е направил, СРС е допуснал съществено процесуално нарушение, което не може да бъде отстранено в хода на касационното производство, поради което решението следва да се отмени и делото да се върне за разглеждане от друг състав.

С оглед на изложеното, оспореното решение като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения- чл.348, ал.1, т.2, вр. ал.3 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН, следва да бъде отменено, а делото-върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС, който следва да изложи конкретни и ясни мотиви относно това има ли извършено нарушение от страна на касатора на посочените в НП правни норми, извършено ли е то виновно и от кои доказателства се подкрепя, санкцията правилно ли е определена и съответна и справедлива ли е на извършеното нарушение, и то като се изложат подробни мотиви и се отговори на всеки един довод в жалбата.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.2 и чл.222, ал.2, т.1 от АПК, във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав

## Р Е Ш И

ОТМЕНЯ Решение от 09.04.2021 г., постановено по НАХД № 3163/2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 114-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд при спазване на задължителните указания.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.